HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

מסורת הש"ס

א) [לעיל נג: וש"נ],
ב) [לקמן פח.], ג) [פס],
ד) בס"ל: שחיטה,
ה) [ויקרא ז],

רבינו חננאל

ת"ש הפסח ששחטו שלא לשמו קבל והלך וזרק שלא לשמו או לשמו ושלא לשמו כו' היכי דמי אי נימא בעבודה אחת כדקתני למה לי עד דמחשב שלא לשמו בכולהו מקמייתא איפסל ליה לדברי הכל אלא לאו הכי קתני הפסח ששחטו שלא לשמו או ששחטו לשמו וקבל דמו שלא לשמו או שחטו וקבל דמו לשמו כו' דהוה ליה שתי עבודות אחת לשמו ואחת שלא לשמו. אי הכי אימא סיפא או לשמו ושלא לשמו ה"ד אי נימא בשתי עבודות היינו רישא למה לי למתני ליה תרי זימני. אלא לאו בעבודה אחת שחטו לשם פסח ולשם שלמים ומתני' רבי יוסי היא דאמר אף בגמר דבריו אדם מתפיס לפיכך תני פסול. אבל לר' מאיר בתחלת דבריו מתפיס וכשר. ודהיינו לא לעולם כולה מתני' בשתי עבודות רישא כגון דשחיט ומחשב בשחיטה לשמו ומחשב שלא לשמו בקבלה וכן בהולכה וכן בזריקה. סיפא כגון דאמר בשחיטה הריני שוחטו לשם פסח לזרק דמו שתים שהן ארבע לשם שלמים. ושמעינן מינה דמחשבין מעבודה לעבודה והיינו בעיא דרב פפא הא איפשטא. ת"ש או שלא לשמו ולשמו פסול האי מאי אי אמרת מתני' בשתי עבודות היא ומחשב באחת שלא לשמו ובאחרת לשמו, היינו רישא דרישא והיא תחלת משנתנו דאמרינן דברי הכל פסול, אי דקאי בעבודה ומחשב בעבודה אחרת היינו רישא. אלא לעולם בעבודה אחת, ומדסיפא שלא לשמו בעבודה אחת, כך רישא לשמו ושלא לשמו בעבודה אחת ובעיא דרב פפא קיימא. ודהיינו לא לעולם בשתי עבודות ובדין הוא כו'. ת"ש לאוכליו שלא לאוכליו ושלא למנויו לערלים וכו'. ת"ש שחטו לאוכליו ושלא לאוכליו וכו' כשר היכי דמי אי נימא בשתי עבודות כגון שחטו לאוכליו וזרק דמו לשמו שלא לאוכליו טעמא דחשיב בזריקה ולפיכך הוא כשר דאין מחשבת אוכלין בזריקה דתנן נמנין ומושכין את ידיהן עד שישחט כו'. ואוקימנא מחלוקת לימשך אבל לימנות דברי הכל עד שישחוט שנא' במכסת נפשות תכוסו על השה הזהיר לשחוט על הנימנין בו הא אלו שחטו לאוכליו ושלא לאוכליו פסול, והא קיי"ל כל היכא דפתיכא פסולין לכשרין כשר.

עין משפט
נר מצוה

טז א מיי' פרק ט"ו מהלכות פסולי מוקדשין הלכה ח:
יז ב מיי' שם הלכה י:

מוסף רש"י

לאוכליו ושלא לאוכליו כשר. דמקלת אוכלין לא פסלי (לקמן סא.).

מוסף תוספות

א. עיין תוס' שאנן סג.
ב. [ד]היכן מצינו למימר דמתניתין דקתני לאוכליו ושלא לאוכליו בשתי עבודות, שחטו לאוכליו ע"מ שיתכפרו שאינם אוכליו, הא איהו ס"ל דפסול ובמתניתין קתני כשר. תוס' שאנן.

או דילמא בשתי עבודות תנן ואפי' לר' מאיר דאמר תפום לשון ראשון הני מילי בעבודה אחת אבל בשתי עבודות מודה דמיפסיל אמרי אהייא אי נימא אשלא לשמו ולשמו בין בעבודה אחת בין בשתי עבודות בין לר' מאיר בין לר' יוסי איפסיל ליה מקמייתא דהא לרבי יוסי [ו]נמי אף בגמר דבריו אדם נתפס אית ליה אלא אלשמו ושלא לשמו מאי ת"ש הפסח ששחטו שלא לשמו וקבל והלך וזרק שלא לשמו היכי דמי אי נימא כדקתני למה לי עד דמחשב לכולהו מקמייתא איפסיל ליה אלא לאו הכי קתני [א]הפסח ששחטו שלא לשמו אי נמי שחטו לשמו וקבל והלך וזרק שלא לשמו אי נמי שחטו וקבל והלך לשמו וזרק שלא לשמו דהויא לה שתי עבודות אימא סיפא לשמו ושלא לשמו היכי דמי אי נימא בשתי עבודות היינו רישא אלא לאו בעבודה אחת ור' יוסי היא דאמר אף בגמר דבריו אדם נתפס לא לעולם בשתי עבודות ורישא דקאי בשחיטה וקא מחשב בשחיטה א"נ קאי בזריקה וקא מחשב בזריקה סיפא [ב]דקאי בשחיטה וקחשיב בזריקה דאמר הריני שוחט את הפסח לשמו לזרוק דמו שלא לשמו וקמ"ל דמחשבין מעבודה לעבודה והיינו בעיא דרב פפא ת"ש או שלא לשמו ולשמו פסול היכי דמי אי נימא בשתי עבודות השתא לשמו ושלא לשמו אמרת פסול שלא לשמו ולשמו מיבעיא אלא לאו בעבודה אחת ומדסיפא בעבודה אחת רישא נמי בעבודה אחת לא לעולם בשתי עבודות ובדין הוא דלא איצטריך ליה ואיידי דתנא לשמו ושלא לשמו תנא נמי שלא לשמו ולשמו תא שמע [ג]שחטו שלא לאוכליו ושלא למנויו לערלים ולטמאין פסול הכא פשיטא בעבודה אחת ומדסיפא בעבודה אחת רישא נמי בעבודה אחת מידי איריא הא כדאיתא והא כדאיתא סיפא בעבודה אחת רישא אי בעבודה אחת אי בשתי עבודות תא שמע [ג]לאוכליו ושלא לאוכליו כשר היכי דמי אי נימא בשתי עבודות וטעמא דחשיב בזריקה דאין מחשבת אוכלין בזריקה הא בעבודה אחת כגון בשחיטה דמהניא ביה מחשבת אוכלין פסול והא קיימא לן מקצת אוכלין לא פסלא אלא

אבל בשתי עבודות אפי' ר' מאיר מודה. וא"ת היכי מיתוקמא מתני' כר' מאיר הא קתני סיפא לטמאים ולטהורים כשר ואמאי נימא תפום לשון ראשון ובעבודה אחת מיירי דאין מחשבת טמאים אלא בשחיטה וי"ל דמתני' מיירי קמיה קמיה טמאים וטהוריס ואמר הריני שוחט לאלו דבעינן אחר לא משכחת מקלת ערלה דלא פסלה לר' מאיר אליבא דרבא דאמר אינה לשחיטה אלא לנסוך [א]: **אי בשתי עבודות היינו רישא.**

וא"ת ולימא דרישא מיירי כששחט סתמא ולכך כשזרק שלא לשמו אמר הוכיח סופו על תחלתו אבל אם אמר בהדיא הריני שוחט לשמו ה"א דלא עקר שלא לשמו אפי' בשתי עבודות להכי איצטריך סיפא וי"ל דסברא הוא דבשתי עבודות אינו מועיל מפרש יותר מסתם:

והיינו בעיא דרב פפא. פי' הקונטר' דחוק דנקט רב פפא ולא נקט ר' יוחנן דאמר התם בהדיא מחשבין מעבודה לעבודה ונראה לריב"א דגר' לעיל בעי רב פפא בעבודה אחת תנן ומסיק היינו בעיא דרב פפא פי' שפיר מתוקמא בעיא דרב פפא שאינו יכול לפושטו מן המשנה וכן מצא רבי בספר יש וכן גר"ח ורשב"א מפרש והיינו בעיא דרב פפא מה ששאל בעבודה אחת תנן או בשתי עבודות הגך שתי עבודו' היינו כגון שוחט לשמו על מנת לזרוק שלא לשמו:

שלא לשמו ולשמו מיבעיא. וא"ת כי נמי אמרי' בעבודה אחת תיקשי ליה הכי השתא לשמו ושלא לשמו פסול שלא לשמו ולשמו מבעיא דאפי' ר' מאיר דפליג בלשמו ושלא לשמו בשלא לשמו ולשמו מודה דלכ"ע תפום לשון ראשון וי"ל דאי בעבודה אחת מיירי קא משמע לן כמו שפירש בקונ' דלא אזלינן בתר לשון אחרון [דוקא] לאפוקי מכן ננס דאית ליה בפרק בית כור (ד' קה.) תפום לשון אחרון לגמרי לבטל הראשון ור"י מפרש דבעבודה אחת אתי שפיר דתני שלא לשמו ולשמו אגב לשמו ושלא לשמו כיון דשייכם בעבודה אחת אבל בשתי עבודות דרישא הפסול בזריקה וסיפא הפסול בשחיטה לא דמו אהדדי ולית ליה למתני' אגב רישא: **שחטו שלא לאוכליו.** פי' רש"י לחולה ולזקן ואין מנויין עליו אלא הן וקשה אם כן מאי איריא שלא לאוכליו אפי' סתם נמי פסול כיון שאין לו אוכלין ונראה דמיירי דיש נמי מנויים אחרים:

אילימא בב' עבודות טעמא דחשיב בזריקה. נראה לר"י דהכא מיירי אליבא דרבה דאמר לקמן (ד' סא:) שחטו למולין על מנת שיתכפרו בו ערלים כשר דלרב חסלא דאמר פסול לא מצי מיירי בשתי עבודות [ב] מיהו לקמן משמע במסקנא דאף לרבה פסול:

פסח

כתיב (שמות יב) הראוי לאכול: **שלא למנוייו.** נימנו עליו חבורה זו ושחטו לשם חבורה אחרת: **לערלים.** ישראל שמתו אחיו מחמת מילה והן פסולין מלאכול פסח דכתיב כל ערל לא יאכל בו (שם): **טמאים.** נמי אסורים בקדשים ובכרת הן על אכילתן: **הכא פשיטא בעבודה אחת קאי.** דהא חדא מחשבה הוא דאיכא: **רישא נמי בעבודה אחת.** כלומר אפילו בעבודה אחת ודלא כר' מאיר: **מידי איריא.** וכי דאיה היא זו: **סיפא.** דבמחשבה אחת מיירי ליכא לאוקומה אלא בעבודה אחת: **רישא.** דמיירי בשתי מחשבות איכא לאוקומה אי אף בעבודה אחת ודלא כר' מאיר: **אי בשתי עבודות.** אף בעבודה אחת ור' מאיר: **לאוכליו ושלא לאוכליו.** כדמפרש וחזיל: **היכי דמי אי נימא בשתי עבודות.** שחטו לאוכליו ע"מ לזרוק שלא לאוכליו ואשמעי' דכשר: **וטעמא מאי משום דאין מחשבת אוכלין.** אין מחשבת פסול האוכלין כגון חולה וזקן פוסלת בזריקה דבשחיטה הוא דכתיבי אוכלין לפי אכלו תכוסו [שם] והיינו תשחוט כדמתרגמי' ושחטו [ה] ויכוס: **ה"ג בעבודה אחת כגון בשחיטה דמהני' בה מחשבת אוכלין פסול.** ואפי' כה"ג דאמר לאוכליו ושלא לאוכליו: **והא קיימא לן.** לקמן (ד' סא.): **מקלת אוכלין.** כגון הכא דנימנו בו לאויין לאכול ושחטו לשם כולן כשר דהא כולה שחיטה נמי משום אוכלין לריכה דאי אפשר לכזית בשר בלא שחיטה. ולקמן [שם:] מפרש מאי שנא דלשמו ושלא לשמו פסול ולאוכליו ושלא לאוכליו כשר:

אלא